

פטוניה שודדת הים

ג'ודית לורנסון

אחרות. היא השליכה אשפה על שחפי הים, זעקה על דולפין שהיה בסביבה ובעטה במלח אחד, סתם כך לשם שעשוע. ואז הלכה בכוון פונדק של הזקן השחור, כדי לשתות יין. כשהגיעה לפונדק

היה הייתה שודדת הים, נבזית במיוחד, ושמה היה פטוניה. גם אתם הייתם נבזים בוודאי, אילו שמכם היה פטוניה או דומה, אך בעצם איש לא ידע מדוע היא הייתה כזו.

היא הייתה ידועה בכל העולם כשודדת ים האכזרית ורעה ביותר בכל מפרץ המלכים. האמת היא שבנמל מפרץ המלכים היו שודדי ים רבים. לא יכולת אפילו לצאת לרחוב בנמל, בלי לפגוש מאות כאלה. יום אחד פטוניה החליטה לצאת לחוף לכמה ימים. היא כוונה את ספינתה למזח ובהזדמנות זו גם התנגשה בשלוש ספינות

התברר להפתעתה כי שודדי ים אחרים
ערכו שם מסיבה. איש לא הזמין אותה.
למה היא הופתעה כל כך אינני יודע, כי
הרי איש לא הזמין אותה למסיבה אף
פעם. היא מעולם לא הביאה איתה מתנה
יפה, היא התלוננה על האוכל, היא רימתה

במשחקים ותמיד הפכה את קערת
הפונץ'. ובכל זאת היא הופתעה.
בכל אופן במסיבה זו היו כולם והם בילו
יפה. שרו שירים ורקדו ריקודים וצחקו
והכל היה כפי שאפשר רק לדמיין במסיבת
שודדי הים. שמח מאוד.
"איך אתם, שודדי הים מטונפים. איך יתכן
שלא הזמנתם את פטוניה, את שודדת
הים הנבזית ביותר? נו טוב. עכשיו אני
כאן. אז מי רוצה לצאת לדו-קרב
בפגיונות?" כך היא צעקה בקול החזק
ביותר.
"לכי מכאן, פטוניה. אנו מבלים יפה ואיש
לא רוצה לצאת אתך לדוקרב, אז תעזבי
את הפגיון שלך. חוץ מזה מסתבר שאת
כבר לא שודדת הים הנבזית ביותר. שודדי
הים בוב וביל אומרים שהם הרבה יותר
נבזים ממך" אמר דוב, ראש שודדי
הים. "לא יתכן! איש לא נבזי יותר ממני.

איך הם מעיזים. שיבואו הנה ואני אחתוך את אוזניהם והאכיל בהם דגים. בואו שני השקרנים השמנים. אני אראה לכם איך נראה שודד הים האמיתי!" צעקה פטוניה כל כך חזק שכל כוסות הזכוכית בפונדק התנפצו.

אתם יכולים להבין שלכולם כבר נמאס לשמוע את הרברבנות המתמדת של פטוניה. לכן בוב וביל תכננו תעלול מיוחד בשבילה. גם דוב, ראש שודדי הים היה שותף לסוד.

בוב וביל יצאו מתחת לשולחן, שם הם הסתתרו. למען האמת הם לא היו כל כך נועזים, ולמעשה הם היו נחמדים כפי ששודדי הים יכולים להיות. אבל זה היה חלק מהתוכנית כפי שתראו.

"טוב, פטוניה. את אומרת שאת שודדת הים הנבזית יותר מכולם ואנו אומרים שזה לא נכון, כי הנבזים ביותר זה אנחנו. נעשה

אם כן תחרות. הנה הכללים: כל פעם שמי מאיתנו עושה מעשה נבזה מקבל עשרים נקודות. אבל אם הוא יעשה רק מעשה טוב אחד, הוא מפסיד בתחרות. בסדר?" "סמכו עלי" רטנה פטוניה "אני אראה לכם מעשים נבזים שעוד לא ראיתם מימיכם.

אני אפילו לא אמתין עד מחר כדי להתחיל. הנה המעשה הראשון שלי" והיא תפסה את דוב, ראש השודדים, באפו וצבטה לא חזק, ואחר כך בעטה ברגל העץ של ג'ון.

גם למחרת עשתה פטוניה מעשים נבזים. היא מילאה את הנעלים של ביל בצלופחים ובמיטתו שמה דג מת. היא צבעה את כל חזית ספינתו בוורוד. היא הכניסה לו מסמרים ללחם וחתכה חורים במכנסיים שלו.

ולביל עשתה דברים אפילו יותר גרועים, כי הדביקה לו את כיסי המעיל בדבק חזק,

התוכנית שלהם כללה מעשה אחד מיוחד.
ברגע שפטוניה נכנסה לפונדק הזקן
השחור, ביל שם אצבע ברסק עגבניות
שעל צלחתו ומרח אתו על ראשו.
"וי, וי, הראש שלי. נפצתי בראשי ואני
אדמם עד מוות. וי, עזרו לי. הראש כואב
לי נורא. הוא בוודאי ייפול ממני בעוד רגע"
הוא קרא, כשדמעות מדומות זורמות על
פניו.

"לא קרה לך כלום. אתה סתם מתלונן.
כמו ילד קטן" אמרה פטוניה בקול קשה.
"לא, הוא באמת נפצע ועלול למות. רציתי
לחבוש את ראשו בסמרטוט זה אבל אני
מסתחרר למראה דם" אמר שודד הים
בוב.

"איזה פחדן אתה. תן לי, אני אחבוש אותו.
אתה טיפש מדי והוא סתם חלשלוש"
אמרה פטוניה בקול גס ביותר. היא קשרה
את הסמרטוט לראשו של ביל ופנתה מהם

הסתירה את דגל גולגולת ועצמות
מצולבות מהאוניה שלו, חתכה חור גדול
בסירת ההצלה שלו והכניסה כריש למיטה
שלו. אלף תעלולים מלוכלכים עשתה
באותו יום.

אכן, שודדי הים ביל ובוב ידעו שכך יקרה.
הם ידעו שאיש לא יכול להשתוות לה. אך

אחר, שודד ביל. זה היה נעים להיות טוב.
אולי אנסה זאת מתי שהוא שוב.
"רק תגיד לי, פטוניה, מתי שאת במצב
רוח לעשיית מעשה טוב" אמר ביל "אעזור
לך. כי לכך יש ידידים. וחוץ מזה מאין לך
שם כל כך יפה?"

בתיעוב.
באותו רגע נכנס לפונדק דוב, ראש שודדי
הים והכריז שהתחרות הסתיימה.
"ניצחתי! ניצחתי! ניצחתי!" קראה פטוניה
"אתם אפילו לא עשיתם לי תעלול אחד,
ואני עשיתי לכם תעלולים בלי סוף!"
"זה נכון" אמר דוב ראש שודדי הים "ובכל
זאת הפסדת בתחרות. את עשית מעשה
טוב ולכן הפסדת."
"לא נכון! לא נכון!" קראה פטוניה.
"כן, עשית. רק לפני רגע שמת סמרטוט
על ראשי והצלת את חיי. וזה עשה לי כל
כך טוב, שחייכתי מלמעלה ועד סוליות
נעלי שודדי הים השחורים שלי" אמר
שודד הים ביל. "אבל.. אבל כלל לא
התכוונתי שזה יהיה מעשה טוב. אני רק..
אני רק.. טוב, אתם צודקים, יתכן וזה היה
בכל זאת מעשה טוב." היא הביטה על
נעליה וחייכה "ואתה צודק גם במשהו